

## ת"פ 38091/08 - מדינת ישראל נגד רודיס צ'זינוב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 38091-08-38 מדינת ישראל נ' צ'זינוב

לפני כבוד השופט בני שגיא  
המאשימה מדינת ישראל  
ע"י ב"כ עו"ד טל בנאי-גת

נגד  
הנאשם רודיס צ'זינוב  
ע"י ב"כ עו"ד עידן דביר

### גור דין

### כללי

- הנאשם הורשע על יסוד הودאותו בכתב אישום מתקון בעבירה של חבלה בכונה חמירה, לפי סעיף 329 (א)(1) לחוק העונשין תשל"ג-1977.

הסדר הטיעון שגובש כלל את תיקון כתוב האישום מבלתי שגوبשה הסכמה לעניין העונש, ובהקשר זה, טען כל צד על-פי מיטב שיקול דעתו.

עובד לשמשות טיעוני הצדדים נערכו בעניינו של הנאשם מספר תסקירי קצין מבחן, וכן נערכ תסקיר נפגע עבירה.

### עובדות כתב האישום המתקון

- על-פי עובדות כתב האישום המתקון, ביום 6.8.1989 סמוך לשעה 21:00, בילה ב.ב, ליד 1989 (להלן - **הმთლონ**), בمساعدة "שאנטי" שבוחף הים בבת-ים. במהלך הבילוי המתлон בין היתר שתה אלכוהול. באותו העת נכח גם הנאשם במקום יחד עם חבריו, החל משעות הצהרים, כאשר במהלך שעوت אלה צרך הנאשם מספר רב של משקאות משכרים.

במהלך הערב התרחשה קטטה בין המתلون לבין אחרים בחוף הים, הסמוך למסעדה. הנאשם יצא מהמסעדה  
עמוד 1

אל החוף במהלך הקטטה, הצדיף לאחרים והחליף מהלומות עם המתלוון. במהלך הקטטה אחז הנאשם במלון והפיילו ארצתה והמשיך להלום בו בחזקה באגראפים אל עבר גופו ובעיטות לرأسו. בתגובה לכך, שבו המתלוון והנائم לשטח המסעדה כשהם מדברים ביניהם. במהלך חילופי הדברים ביניהם, עזב הנאשם את המתלוון, ניגש לעמדת המצלרים, לקח סכין בעלת להב משונן באורך 13 ס"מ, חזר אל המתלוון וזכיר אותו מספר פעמיים בפלג גופו העליון. אנשים שוכחו באותו מקום, הרחיקו את הנאשם מהמתלוון ואז עזב הנאשם את המסעדה, כשהמתלוון חובל בפלג גופו העליון.

כתוצאה מעשיו של הנאשם, נגרמו למתלוון מספר חורים במעיו הדק, 3 מהם חרודרים לצד הנגיד וקרעים בתריסרין.

כשעתים לאחר האירוע התיציב הנאשם בתחנת המשטרה ולאחר שבקש לקבל טיפול רפואי התגלה שבר בידו.

#### ראיות התביעה לעונש

3. התביעה הגישה תקליטורים ממצלמות האבטחה של המקום, וכן דוח מז"פ הכלול את צילומי המתלוון. בנוסף, כפי שצוין לעיל, הוגש תסוקיר ונגע עבירה.

**תשוקיר נגע עבירה** מתאר את נתנוו של המתלוון, כבן 28, מתגורר בגפו בדירה שכורה, לאחרונה החל לעבוד כМОקדן בסוכנות ביוטוח. יליד אזרבייגן, עליה לארץ יחד עם אמו, דודתו וסבתו. המתלוון הינו בן יחיד להוריו, אשר התגורשו סמוך לlidתו ואין לו קשר עם אביו לאורך השנים. אמו נשאה בשנית והתגרשה לפני כ-6 שנים ומניותאים אלו יש לב' אח בן 18. המתלוון תיאר קשר מורכב בין לבין בעלה השני של אמו, וקשר תקין אך מרוחק רגשית בין אמו ואחיו, לצד קשר קרוב עם סבתו. כתוצאה הפגיעה שעבה, בני משפחות תומכים בו בהתאם ליכולותיהם. המתלוון גדל והתפתח בסביבת מגורים בעיתית ובתחושא של חוסר שייכות, תיאר קשרים מועטים אז והיום, מרבית חבריו עלו אף הם מארצות חבר העמים. לצד זאת, ניכרים מאמציו לאורך השנים לחוש שייכות, לתפקד באורח תקין, להתקדם ולהגיע להישגים. המתלוון סיים 12 שנות לימוד עם תעודה במקצוע חלקיות ושירות בצבא בחיל התובלה. תיאר קשיי הסתגלות למסגרת הצבאית, כפי שאלה באו לידי ביטוי בתקופת היעדרות מן השירות בגינה נענה. הוא סיים את שירותו הצבאי במלואו וכיום, נמנה על כוחות המילואים. לאחר שחרורו מהצבא החל אצלו שינוי הדרגתני חיובי, החל לנוהל אורח חיים עצמאי בנפרד ממשפחתו מוצאו, שכר דירה והתפרנס, כאשר לפניו אירע הפגיעה עבד משך למשך משנה כמנהל קו חלוקה בחברת מי עדן. בנוסף, ניהל קשר זוגי, נהנה מח' חברות וbijloym וחי, בחוויה של ביטחון ושל תחושת מוגנות בסיסית עם תקווה לעתיד לבוא. לגבי האירוע, זכרונו מעורפל וכי קיימים חלקים שככל אינו זוכה. המתלוון זוכר כי הקטטה המתוארת, בין לבין אחרים, בכלל זה הנאשם ובהמשך, פגעתו הניאם בו, התרחשה לאחר שחברו עזב את המסעדה והוא נותר לבד. בזמן זה המשיך לבנות עם אדם שהכיר לראשונה במסעדה, אך גם הוא לא נכח לצדו במהלך הקטטה ואירוע הפגיעה. המתלוון אינו זוכר מודיע פרצה קטטה בין לבין האחרים,

ומדוע מלבתicha עזב את המסעדה והלך איתם לחוף. המתלוון התייחס בכך לפער הכוחות ולכאב הפיזי הבלתי נסבל כתוצאה מהפיגיעות החוזרות בו. בזיכרון الآخر שלו, הוא נשען על הביר במסעדה שבאופן מפתיע ולא צפוי הגיע מולו הנאשם וזכיר אותו עם סיכון בפלג גופו העליון. המתלוון תיאר את ההלם והאיימה, הכאב והשיטוק שאותו בושר הרגש כיצד מאבד שליטה ברגלו והוא קורס לרצפה ומתבוסס בدمו.

ציין בתסaurus, כי הזכור החסר והמפוצל של המתלוון מgin לעליו מפני התמודדות ישירה עם החוויה שעבר ומס'יע לו להמשיך לתפקיד. מайдן, מצב זה מונע מהמתלוון לעמוד של האירוע הטרואומי מבחינה קוגניטיבית-רגשית, אינטגרטיבית ומארגנת, שנחוץ לתחווה וחוויה של חיים בשליטה וברצף. המתלוון לא שיער שהנאשם עשו לתקוף אותו בצורה כל כך קשה ואכזרית, ובמובן זה, כשהוא חלש ופגיע כתוצאה מהמקות שسفג קודם לכך, הוא היה הלום ולא מוכן. בעקבות מצבו הרפואי, התקשה המתלוון לעבוד ולהתפרקנס, ועל כן עבר להתגורר בבית סבתו למשך תקופה של 8 חודשים. אך בהמשך, החל לעבוד ושכר דירה, זאת לצד הטבה במצבו הרפואי. חסר וידאות ביחס למצבו הרפואי העתידי, מטריד את מנוחתו של המתלוון ומעצם, להערכת שירות המבחן, את חווית חוסר השליטה, המהווה גורם לחץ נוספת. המתלוון השיל משקלו כ- 20 קילוגרים, כשרו וחוסנו הגוף נפגעו וכן יכולותיו הפיזיות. עובר לאירוע, המתלוון השקיע וטיפח את כשרו וחוסנו הגוף, והתגאה בכך, וכעת - חסר יכולתו להתאמן, מקשה עליו. המתלוון מתמודד עם אובדן המראה הקודם, עם אובדן דמיון הגוף הקודם ותפקידים שונים שהוא לוד עד לפגעה. עוד תיאר המתלוון פגעה קשה במצבו הכלכלי, וחובות אליהם נקלע. רק מספר חדשים לאחר האירוע, חזר המתלוון לצאת לבילויים חברתיים, אך עדין הוא חווה דרישות מסויימת, נהג לסרוק את השטח בעיניו, בניסיון לזהות סכנה או איום, מתוך הצורך להחזיר לעצמו תחושת של שליטה ולמנוע סיכון של הפטעה. מדובר כאן בפגיעה באמון שלו בעצמו וביכולותיו לזהות נכונה מצב סיכון, כמו גם פגעה באמון שלו בבני אדם. גם העבודה שמצוין של הנאשם זהה לモצאו, מעצימה ומעוררת אצלו תחושות של פגיאות ונגdotות. מדובר ניכרת פגעה באמון שלו בעולם צדק ובוטח - כי מי שהשתתף בקטטה לא נתפס למרות שזיהה אותו בהמשך ומסר פרטיהם למשטרת. ניכר כי המתלוון משקיע מאמצים רבים כדי להמשיך בחיו ולהפיגן חזות חזקה וחוסן נפשי זאת, כדי להימנע מתחושים אין אונים אשר בחוויתו תחליש אותו מאוד, כמו גם נוכח קיומם של גורמי תמייה מועטים בחו"ל. שירות המבחן סבור, כי במצבו המתואר ללא טיפול מתאים, קיים סיכון להתרדרות במצבו לחץ ומשבר עתידיים. שירות המבחן המליץ על הטלת פיצוי כספי משמעותית בו יוכל לעשות שימוש לצורך שיקומו בכל דרך שיבחר.

#### פסקורי שירות המבחן

4. ארבעה פסקורים נערכו בעניינו של הנאשם, וזאת חלק מהצרור לעקב אחרי ההליך השיקומי בו היה נתון.

**מהתשkieר הראשוני מיום 25.9.17** עולה כי מדובר בנאשם בן 20,علاה לארץ בהיותו בן שנה והתגורר עם אמו בבתים, כאשר במהלך התקופה אף עבד במפעל. הנאשם אובחן כסוג של קשב ורכיב ותגובהם אף טופל רפואי בריטילין, אך עדין הצליח לסייע למשך 12 שנות לימוד במגמת מכונות מטוטסים בתעשייה אוירית.

הנאם שירת בצה"ל עד שנפלט מהשירות נוכח היעדרות מן השירות על רקע רצונו לשיע לאימו מבחינה כלכלית. מגיל נוערו עבד הנאם בעבודות מזדמנות, כאשר בשנים האחרונות עבד כברמן. מזה שנה עבד הנאם במפעל לייצור ושיווק מוצרי טקסטיל, הנאם הציג מכתב הערכה חיובי מאד מעסיקו.

הוריו של הנאם התגرسו כשהיה בן 6, האב עבד כמאבטח, מתגורר לסיוגן בישראל ויוון, האם עבדה כתופרת. הנאם תיאר כי לאורך השנים מקיים קשר קונקרטי ומרוחק עם אביו. על רקע מעצרו והאישומים המיחסים לו, אביו מבטא כאם כלפי ומתנגד לקשר עמו. הנאם תיאר את הקשר עם אמו חיובי וקרוב עבורה.

במהלך תקופת מעצר הבית בו היה נתון, ובמסגרת צו מבנן, השתלב הנאם בקבוצה טיפולית על בסיס שבועי, שם דוח כי שיתף בקשה ובעיתיות במצבו, לרבות בעיתיות חריכת האלכוהול. הנאם הופנה על-ידי שירות המבחן לטיפול במסגרת מרכז "סמים לב" לטיפול בהתמכויות בצעירים ונוער בתי-ים, ומஹוט הדעת שהתקבלה מאותו מרכז, עולה כי הנאם הגיע לשיחות, ואף מוסר בדיקות שtan נקיות באופן עקבי.

הנאם אובחן מכור לאלכוהול. התרשומות המתפלת כי הנאם מודע לחומרת מעשייו, וניכר כי האירוע מהוות עברו נקודת עצירה המחייבת חשבון נפש וחישוב מסלול חייו והבחירה שעשה שהביאו אותו למצב זה.

שירות המבחן התרשם מבוחר צער אחד, הינו בעל יכולת לחשיבה ולהעמקה באופן בוגר ואחראי, אשר מבטא רצון להתנהלות יציבה התואמת את נורמות החברה והציפיות ממנו. מאידך, מתנהל בשנים האחרונות אוף לא יציב מבחינה תעסוקתית ומתקשה בהתמדה במסגרת השונות, קושי אשר בא לידי ביטוי אף בהשתלבותו בצה"ל, זאת - לצד חריכת אלכוהול באופן התמכרותי. הנאם חוות תקופה משברית סבב מעשי המתוירים בכתב האישום, תוך שהוא ער לחומרת מעשייו ולנזק שהסביר למתلون, צוין, כי השקיים משאים רבים בתחום הטיפול שהחל.

כבר במסגרת הتسkieר הראשון, נכללה המלצה הסופית של שירות המבחן, לפיו נוכח ההליך הטיפולי עבר הנאם יש מקום להימנע משליחתו למאסר האחורי סוג ובריח, ולהסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות, לצד רכיבי עונשה נוספים וצו מבנן, אשר יחייב את הנאם להמשיך בדרך הטיפולית בה החל.

**ה גם שכאמר כלל הتسkieר המלצה סופית, ועל-מנת שניתן יהיה לבחון את תהליכי השיקום בו החל הנאם לאורך זמן, הוריתי על דחיתת הדיון למשך מספר חודשים, ועל הגשת تسkieר משלימים.**

**מהتسkieר השני שהוגש ביום 24.1.18** עולה כי הנאם משקיע משאים רבים בתחום הטיפול שהחל וمبיע מוטיבציה להתמיד בו ולשמר ניקיונו משימוש באלכוהול וכן בהתמדה במסגרת עבודתו במפעל, עבודה בה עובד מזה שנה ו-3 חודשים. צוין, כי העובודה מהוות עבור הנאם מסגרת משמעותית ומחזקת ליכולותיו התפקודיות, ומדובר במיעוט מוגלה מודיעות רבה באשר לחומרת מעשייו, אשר חזר והביע צער וחרטה באשר למעשיו בעבירה ולפגיעה הקשה שהסביר למתلون.

מחוות הדעת של היחידה לטיפול בהתמכרות עולה כי הנאשם ממשיר להגעה למפגשים הטיפוליים למעלה משנה, מגיע גם למפגשים הפרטניים באופן קבוע וכן מבצע בדיקות שtan. להערכת המטפלת, ההליך המשפטי מהוות גורם מרתקע עבור הנאשם אשר מדרבן אותו להמשיך תפקוד תקין ועובדת משמעותית באשר לקשייו. עוד מסרה המטפלת כי להערכתה חשיפתו של הנאשם לחברה שלילית, במידה ויטל עליו עונש מאסר בפועל, עשוי להוביל בתהיליך הטיפול המשמעותי שעובר וכן לגרום לרגרסיה בתפקידו ובהימנעותו משימוש באלווה. שירות המבחן התרשם שבטיפול שעובר הנאשם יש כדי להפחית הסיכון להישנות ביצוע עבירות בעtid. ניסין לקדם מהלך של צדק מאהה לא צלח, אך לא בשל נתונים הקשורים לנ宴ם.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם עבר תהיליך משמעותי במישורים השונים בחיו אשר בא לידי ביתו הן בתפקידו הייציב והתקין בתחום התעסוקתי והן במקרים שימושיים במסגרת הטיפולית. הנאשם משתף ומבטא רצונו להיעזר בגורמי הטיפול ולשפר קשייו בתחום ההתמכרות והן במסגרת תפקידו החברתי והיעדר מעורבות חוזרת עם החוק. שירות המבחן חוזר על המלצה להעדייף את הפן השיקומי טיפול ולהטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה וחצי ומאסר בעבודות שירות.

אף שגם הتسקיר השני כלל המלצה סופית, ובהתאם לאותו רצינאל, בחרתי שלא לסייע את ההליך באותה נקודת זמן, ולהמשיך לעקבו אחר התקדמות הנאשם בתחום הטיפול, תוך מתן הוראה לשירות המבחן לדוח על התקדמותו של הנאשם במסגרת תסקיר משלים.

**מהتسקיר השלישי שהוגש ביום 23.10.18** עולה כי מזה מספר חודשים החל הנאשם לנהל מסעדה, וזאת לצד התמדה במסגרת הטיפולית בה הוא משולב כשותפים. הנאשם משתף בנסיבות חייו, הקשיים השונים עמו המתמודד לאורך השנים, באשר לשימוש שעשה באלווה וכן באשר לקשיים העולים במהלך שגרת יומו. ניכר כי הנאשם עבר תהיליך משמעותי של התבגרות, בו מבטא יכולות העמיקה באשר למאפייניו האישיותיים, דפוסי חשיבותו לאורך השנים ואף בסיטואציות בהם חוות דחק ומשבר.

ה הנאשם מבטא שאיפות עתידיות נורמטיביות ואף פועל לקידומן. במסגרת הטיפול השתלב בקבוצת תעסוקה להקניות מימוןיות לעובודה. **שירות המבחן שב ובדק מאפייני אלימות המיויחסת לנ宴ם ומצא כי יש רמת סיכון נמוכה בהתנהגות אלימה בעtid וכן כי מידת האלימות הצפואה להיות נמוכה אף היא.** להערכת השירות המבחן, יש טיפול אשר עבר בתחום ההתמכרות כדי להפחית הסיכון להישנות ביצוע עבירות בעtid. שירות המבחן שב והמליץ על העדפת הפן השיקומי-טיפול.

בישיבת בית המשפט שנערכה ביום 18.11.12, הסבה התובעת את תשומת לב בית המשפט לעובדה כי בנגדו לאמור בתסקיר, בתקופת הטיפול נפתח לנ宴ם תיק מב"ד שעוניינו נהיגה בשכרות. הוסבר, שעה שלב ההליך הטיפול מצוי בהימנעות מצריכת אלוה מוגברת, יש לראות בכך כגורם משמעותי, אשר בוודאי מצדיק בחינותו המחודשת על-ידי שירות המבחן.

נוכח עמדת התייעה, וב הסכמת הסגנור, הוריתי לשירות המבחן על ערכית תסקיר משלים המתיחס גם לנition האמור. חשוב לציין, כי הנאשם כפר בטענה כי שתי אלכוהול, אלא ציין כי אכן מכאל שבושל באלאכוהול, וממלילא, רמת האלאכוהול שנמצאה בدمו, אינה מלמדת על שכורות של אדם בגור, אלא לכל היותר, עמדת ברף השכורות הסטטוטורי שנקבע לנוהגים צעירים בלבד.

**מהතסוקיר האחרון מיום 12.12.30** עולה כי הנאשם שלל חזרתו לשימוש באלאכוהול ומסר כי מדובר במקרה חריג, אשר אינו מאפיין את התנהלותו בשנתיים האחרונות מאז החל בטיפול. שירות המבחן שיתף את הנאשם בהערכתם כי בעובdotו מהוועה עבورو גורם מס肯 ובעיתו, לאור הנגישות לאלאכוהול והפיטוי הכרוך בכך והם הערכו כי עליו להשתלב במסגרת תעסוקתית אחרת. הנאשם שיתף את שירות המבחן כי בחר לעזוב בעובdotו במסעה ולעבור לתחום אחר בו הוא לא חשוף לאלאכוהול, והחל לעבוד בחנות לתקן מכשירי טלפון ניידים בבתות-ים. שירות המבחן שוחח עם גורמי הטיפול במרכז לטיפול בהתמכרוויות בבתות-ים, מהם נמסר כי הנאשם ממשך להשתתף בטיפול ולמסור בדיקות שניות אשר נמצאות נקיות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם עבר תהליך טיפול ממשמעותי במישורים השונים בחיו. שירות המבחן התייחס למידה חלק מהתהליך הטיפולי בתחום ההתמכרוויות, אשר הינו תהליך מורכב ורצוף עלילות ומורדות.

בסיומו של דבר, המליך שירות המבחן, על יסוד כלל הנתונים, להעדיף את הפן השיקומי טיפול ולהטיל על הנאשם צו מבנן למשך שנה וחצי, מסר שירותה בדרך של עבודות שירות, מסר על תנאי ופיקוח למתلون.

#### טייעוני הצדדים

התובעת, עו"ד טל בנאי-גט, התייחסה לניסיבות ביצוע העבירה והסבירה כי יש לראות חומרה רבה במעשהו של הנאשם, אשר הצטרף לקטטה בין המתلون לבין אחרים, הפיל את המתلون ארצה, היכה אותו באגרופים, ובהמשך, לאחר שנראה היה כי הרוחות נרגעות, נטל סכין ודקר אותו במספר דקירות.

התובעת עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממשיו של הנאשם, על הנזק הגוף והנפשי שנגרמו למתلون, ובהקשר זה, אף הפנהה לתסקיר נפגע העבירה.

על יסוד כלל הנתונים שפורטו לעיל, ובהתחשב בפסקה הנוגאת, עטרה התייעזה לקביעת מתחם הנע בין 3 שנים מסר ל- 6 שנים מסר, ובהתאם גלו הצעיר של הנאשם וההlixir השיקומי שעבר, הוצאה עמדה לפיה יש מקום למקם את הנאשם חלק התחthon של מתחם הענישה.

ב"כ הנאשם, עו"ד עידן דביר, התייחס למשיו של הנאשם באירוע ולא חלק על חומרתם. לצד עמדה זו, עמד ב"כ הנאשם על נתוני המורכבים של הנאשם, על כבודה הדורן השיקומית המרשימה אותה עבר

לאורך תקופה העולה על שנתיים, ועל קבלת האחריות והבעת החרטה.

הסביר, כי שילובו המוצלח של הנאשם בהליך השיקומי, הפכו את הנאשם לאדם שונה, והפחיתו את רמת הסיכון הנש��פת ממנו למינימלית, כעולה גם ממטופריו שירות המבחן. ההיבט השיקומי ניכר לא רק במידות מטפליו, אלא גם בכך העובדה כי מדובר למי שהשתלב בשוק העבודה, ומתרميد בתנהלות נורמטיבית.

עוד ביקש הסגנו ליתן משקל לפחות לנכונותו של הנאשם לפצוח את המתلون, חרף בעיות כלכליות משמעותיות בהן הוא נתון, כאשר אין מדובר ברצון מילולי בלבד, אלא בנסיבות אשר בחר להפקיד בקופת בית המשפט סכום של כ- 14,000 ₪.

7. הנאשם בדבריו האחרון, התנצל על מעשיו, ציין כי היה שני, ותייר את ההליך הטיפולי שעבר ואת הפנמת הלקחים מעורבותו באירוע. הנאשם ציין כי אינו שווה מזה תקופה ארוכה, ומתרميد בעבודתו, וזאת חלק מהליך השיקום.

#### דין והכרעה

#### קביעת מתחם העונש ההולם

8. יש לראות חומרה רבה במעשיו של הנאשם, וצדקה התובעת כי התנהלותו שכלה את הcatsו של המתلون, ובמה שאר את דקירתו, היא התנהלות ברינוי, המצדיקה באופן רגיל השתת עונש מאסר מאחרוי סורג ובריח.

בית המשפט העליון נדרש לא אוחת לתופעה הקשה והרוווחת של "ישוב סכסוכים" באמצעות נשך קר, ולסכנה לביטחון הציבור שוטמנת בחובה "תת תרבות הסcin", וברור כי ענישת הנאשם צריכה ליתן ביטוי לעקרון ההלימה ולצורך להתמודד עם התנהלות מעין זו - ראה גם ע"פ 3144/13 פלוני נ' מדינת ישראל (10.3.2015).

מעשיו של הנאשם פגעו בערכיהם של שalom הציבור ועל שלמות הגוף, ונitin לומר כי מידת הפגיעה בערכים אלה היא משמעותית. מסקנה זו נוצרת, בין היתר, מעצמת הנזק שנגרם לדורבן העבירה, וזאת נלמדת הן מהאמור בכתב אישום (לענין הנזקים הרפואיים) והן ממטופר קורבן העבירה (לענין כלל הנזקים). לציין כי, קריית תס Kirby נפגע העבירה מלמדת כי הנזק הרב שנגרם לדורבן העבירה, אינו רק במישור הפיזי, אלא גם במישורים הנוספים, כגון בדיםמי העצמי וביכולת ההשתכורות (בתקופה הרלוונטית), ונitin למדוד אף על מרכיבות ההתמודדות עם השלכות האירוע על חייו.

כאשר עסקין באירוע אלים, דו-שלבי, בו בשלב השני נעשה שימוש גם ב"נשק קר", ותוצאותיו קשות, ברור כי הרף התיכון של מתחם העונש ההולם חייב לעמוד על עונש מסר מתחמי סורג ובריח. לצד האמור לעיל, ואגב שאון בכך משום נסיבה מוקלה "קלאסית", יש לשקל גם את היותו של הנאשם תחת השפעת אלכוהול.

9. בקביעת המתחם, יש ליתן את הדעת גם לפסיקה הנהוגת, ובקשר זה ראוי להפנות לפסקי דין הבאים:

ע"פ 8622/14 ו- ע"פ 8751/14 **ג'רבי נ' מדינת ישראל** (16.7.2015) שם דחה בית המשפט העליון את ערעור הנאשם וערעור המדינה על עונש של **24 חודשים מאסר** שהושת על הנאשם שהורשע בשתי עבירות של חבלה חמורה בנסיבות חמורות, ובUberה של תקיפה סתמית. דבר באוטו מקרה, בגין אשר פצע את המתalon בצווארו עם שבר בקבוק, וגרם לו חתכים עמוקים בלחי, וחדר עמוק בצווארו. אותו הנאשם אף תקף אדם נוסף שהוא במועדון, וגרם לו חבלה בידו. **בית המשפט העליון ציין כי בית המשפט המוחזק שקל הכרחי מכלול הנסיבות, בקובעו מתחם עונש הולם הנע בין 24 חודשים ל- 36 חודשים**, ולא מצא לקבל, כאמור, את ערעור המדינה או את ערעורו של הנאשם.

ע"פ 2037/2013 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (26.6.2013) שם דובר בגין אשר על רקע ויכוח של מה בכר, זרק אבן לעבר המתalon אשר פגעה בפניו, בהמשך תפיס בחולצתו, תקף אותו במכת אגרוף, ואף דקר אותו בסכין, ושטף אותה לאחר מכן. בית המשפט המוחזק קבע מתחם **הנע בין שנתיים לחמש שנים מאסר**, וגזר **על הנאשם 30 חודשים מאסר**. בית המשפט העליון ציין כי המתחם סביר ואין נזטה לחומרה, ודחה את ערעורו של הנאשם. אצ"ן, כי מקרה זה חמור מעוניינו, נוכח מספר רכיבי האלים הקיימים באירוע, בהשוואה לרכיבי אלימות אחד הקיימים בעוניינו.

ע"פ 5470/15 **יעישאן נ' מדינת ישראל** (28.3.2016) שם דובר בגין בן 19, אשר נכנס לכיתה בה למד המתalon, וذكر אותו לעני המורה. המתalon הוביל לבית החולים, עם פצעי דקירה בזרועו ובגבו, שהצריכו, בין היתר, הכנסת נזק לחזה ואשפוז למשך יומיים. בית המשפט המוחזק גזר על הנאשם עונש של **12 חודשים מאסר**, ובית המשפט העליון דחה את ערעורו, תוך שציין כי מדובר בעונש הנוטה לקולא.

ע"פ 2056/2015 **רוז'קוב נ' מדינת ישראל** (28.11.2016), פסק דין העוסק בגין אשר דקר את חברו בחזהו מאחור על רקע מחלוקת נקודתית. קורבן העבירה באותו מקרה הוביל לבית החולים כשהוא נמצא במצב קרייטי, ובהמשך, אובחן כי שסובל מקרע בסרעפת ובכבד. בית המשפט המוחזק קבע מתחם עונש הולם **הנע בין שלוש לשש שנים מאסר**, וגזר עליו עונש של **54 חודשים מאסר, בין היתר, תוך מתן משקל לעבר הפלילי, הכלל עבירות רכוש, סמים, הפרת הוראה חוקית והחזקת סכין**. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם.

.10. שקלול כלל הפרמטרים הרלוונטיים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, מוביל למסקנה כי יש להעמיד את הרף התחתון של המתחם על 26 חודשים ואט הרף העליון על 64 חודשים מאסר.

קביעת העונש המתאים לנאשם ללא התחשבות בהליך השיקומי

.11. בבואי לבחון את העונש המתאים לנאשם, ובשלב זה, אעשה כן ללא התחשבות בהליך השיקומי, ראייתי ליתן משקל לניטויים הבאים:

א. **הודאה וקבלת אחריות** - הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו, ובחר להכיר בטעותו, ולא לנalle משפט. נראה מכלל הנסיבות, כמו גם מהאמור בתסקירות השירות המבחן, כי מדובר בהודאה בעלת משקל משמעותי, אשר מעבר לחיסכון בזמן הציורי, משקפת הפנמה אמיתית באשר לפסול במעשה. בסביבות אלה, סבורני כי יש להעניק משקל רב להודאה. מסקנה זו אף מתחזקת בכך העובדה כי הנאשם בחר מיזמתו להפקיד סכום פיצויי משמעותי לטובת קורבן העבירה עוד טרם נגמר דינו.

ב. **העדר הרשות קודמות** - אין ספק, כי עונשו של אדם בעבירה ראשונה, שונה מעונשו של אדם אשר הפר את ההתנהלות העברינית לדרך חיים. ההחלטה הכירה בשיקול לקולא, ויש לנו גם כך גם בעניינו.

ג. **מאסר ראשון** - גם בהקשר זה נראה כי מדובר במקרה רלוונטי המוביל להקללה מסוימת בעונשו של הנאשם.

ד. **תקופה לא מבוטלת בה היה נתון הנאשם בתנאים מגביילים** - הנאשם הוחזק במעצר ממש מיום האירוע (16.8.16) ועד יום 1.9.16, שacz שוחרר בתנאים מגביילים (מעצר בית ליל עם אפשרות לצאת לעבודה), ובهم שבה תקופה ממושכת. יש משקל מסוים לנanon.

ה. **גיל צעיר** - הנאשם כiom בן 23, אך המעשים בוצעו עת היה בן 20. סבורני כי לגילו של הנאשם בעת ביצוע המעשים יש משקל ממתן ביחס לעונשה.

.  
ו. **נתוניים אישיים** - עיון בתסקירות השירות המבחן מלמד על קיומם של נתוניים אישיים מורכבים. הנאשם, שהוא בן להורים גrown, עליה לארץ בגיל צעיר, וחונק, הלכה למשעה, רק על-ידי אימו, תוך התמודדות עם קשיי פרנסה ממשיים, אשר הצריכו את הנאשם לצאת לשוק העבודה מגיל צעיר מאוד. סבורני כי יש משקל מסוים לקולא לנוקודת הפתיחה של הנאשם, כעולה מהאמור לעיל.

.12. שקלול הנזונים שפורטו לעיל, מלמד כי גם ללא התחשבות בהליך השיקומי המשמעו עבירות הנאים, יש מקום לגזר את דיןו בהתאם לרף התחן של המתחם, דהיינו - להטיל עליו עונש של 26 חודשים מאסר בגין כחודש ימים בהם היה עוצר אחורי סורג ובריח. למעשה, אין במצבו נתן כלשהו המצדיק החמרה עם הנאשם מעבר לרף התחן של המתחם, וזאת כאמור, בהעדר עבירה פלילית, ונוכח גלויה הצער וקבלת האחריות.

#### אופיו ומשמעותו של ההליך השיקומי

.13. ההליך השיקומי שעבירות הנאים תואר בפירוט רב בסקירת תסקרי שירות המבחן שנערכה לעיל, ואין בכוונתי לחזור על הדברים. אומרים כי אין מדובר ב"הליך בזק", אלא בהליך ממשך (**למעלה משנהים**), מובנה, מדורג ומוגון בו שלב הנאשם בשיחות פרטניות, בקבוצות טיפוליות, מסר בדיקות נקיות לאורר השנים, ועשה הכל תוך השתלבות מיטבית בשוק העבודה לשביעות רצונות המלאה של מעסיקיו.

העובדת כי עסקין בנאים שהיה בן 20 בעת ביצוע העבירות, לצד הליך השיקום המרשימים בו שלב, אותו עבר בהצלחה משך תקופה העולה על שניםים, מחיבת מסקנה בדבר משקלו הרב של ההליך השיקומי, בענישה אשר תוטל על הנאשם.

לא בכל יום עומד בפני בית המשפט צער, אשר קיבל אחריות מלאה ומידית, ונרתם באופן מיטבי לכל מסגרת שיקומית שהוצאה לו על-ידי שירות המבחן, והשתלב בה בהצלחה רבה. אף שדוחתי את עמדת השירות המבחן לגזר את דין של הנאשם במועדים מוקדמים יותר, לא ניתן להעתלם מעמדתו החובבת של שירות המבחן ביחס לשיקומו של הנאשם, כפי שהוא בא לידי ביטוי כבר בתסקירות הראשוני, אשר כלל כזכור, המלצה סופית.

ה הנאשם אינו צריך אלכוהול, עובד באופן קבוע. מחוות הדעת השונות שהוגשו, עולה כי מדובר למי שהוביל רצון ואף נעזר בגורמי הטיפול השונים, והתרכז מחברה שליטה ומקיים אורח חיים תמכרוותי.

אין בקיומו של תיק המב"ד כדי לשנות ממסקנת האמורה, הן בהינתן העבודה כי מדובר בתיק פתוח והן בהינתן כמות האלכוהול המדוברת, שאינה מהו "שכרות", ככל שהיינו עוסקים בהנג מעיל גיל 24. זאת ועוד, בעקבותיו, עזב הנאשם מקום עבודתו ושלב במקום עבודתו. נראה אפוא כי מדובר בכשל נקודתי, בטעות בה הכיר הנאשם, ובאופן זה התיחס גם לשירות המבחן לטיעות זו, אשר בחר להתميد בהמלצתו השיקומית, המבוססת על הליכים טיפולים מגוונים ומעקב שנמשך על פני למעלה משנהים.

השאלה המרכזית היא האם יש בכברת הדרך השיקומית שעבירות הנאים, כדי להצדיק הטלת עונש שאין כולל מאסר אחורי סורג ובריח, וסבירני כי התשובה לכך חיובית. לטעמי, יש בעונש מאסר שניית

לרשות בעבודות שירות לתקופה המקסימלית העומדת על 9 חודשים (ומוביל לנ��ות את תקופת המשער), כדי להוות תוכאה מאוזנת, הנותנת ביטוי גם לרכיבי החומרה במעשים, אך גם לעובדה כי בסופו של יום, עומד בפניו נאשם שביצע את העבירה בהיותו בן 20, ומazel ועד היום שיקם את חייו, והפר לאזרוח נורטטיבי ופרודוקטיבי.

שליחתו של הנאשם למסר אחורי סORG ובריח, ولو למספר חודשים נוספים מעבר לתקופה אשר בכונתי לגזור עליו לריצוי בדרך של עבודות שירות, לא תתרום תרומה משמעותית לאינטראס הציבורי, והוא אינה שකולה למצול להיגרם להליך השיקומי, כמו גם לאינטראס הציבורי כי הנאשם ישוקם, היה והנאשם ייחשך לחברה שלעית בין כתלי בית המאסר. עמדת זו באה לידי ביטוי אף בהמלצת הגוף המקטוציא, הוא שירות המבחן.

לצ"ן, כי בפסקת פיצויים לקורבן העבירה, יהיה משומם רכיבätzlich נוסף, וגם לכך יש משקל בהתוצאה הסופית.

#### סיכום

.14. על יסוד האמור לעיל, ראוי להטיל על הנאשם את העונשין הבאים:

.א. 9 חודשים מסר לריצוי בדרך של עבודות שירות במרכז ל凱שיש "לוטסיגר" ברחוב הרצל 74 בת-ים.

הנאשם יתיצב ביום 12.5.19 בשעה 08:00 בוקר בפני הממונה על עבודות שירות לצורך ריצוי עונשו.

.ב. 8 חודשים מסר, אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות נגד הגוף מסווג פשע.

.ג. 4 חודשים מסר, אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות נגד הגוף מסווג עון.

.ד. פיצוי למתלון (עד תביעה 1) בסך 25,000 ₪.

כיוון שהנאשם הפקיד מבועוד מועד כסף לטובת הפיצוי, יעבר סכום זה לשירות למטלון בהתאם לפרטים שימסרו על ידו (התביעה תdag להודיע למתלון) והיתרה תשלום בתשלומים בסך של 1,000 ₪ כל תשלום, החל מיום 1.12.19 ועד לסיום התשלומים.

למען הסר ספק, סכום ההפקדה שהופקד במסגרת הליך המ"ת לא יועבר למטלון וזה ישמש

להבטחת התיאצובתו של הנאשם לריצוי עובדות השירות, וווחזר לנายนם בסוף התקופה.

ה. קנס בסך 500 ל' אשר ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.1.2021.

ו. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים. מובהר לנายนם כי יהיה ויפר את צו המבחן ניתן יהיה להשיבו לבית המשפט ולגוזר את דינו מחדש.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרת או התייעזה.

זכות ערעור כחוק.

**המצוירות תשליך העתק הפרוטוקול לשירות המבחן.**

ניתן היום, ב' ניסן תשע"ט, 07 אפריל 2019, במעמד הצדדים.

**בני שגיא, שופט**